

Виблискує в сонці ріка,
Біліє хмарина легка,
І ти мені мила така,
Що годі вмістити у слові
Безмежжя моєї любові.

Я мовчки на тебе дивлюсь,
Я Богу за тебе молюсь,
Я навіть подумать боюсь,
Що схлипнуть літа за водою
І нас розведуть із тобою.

Здається, що буде завжди,
І тінями злоби чи вражди
Ніде і ніколи не вдасться
Затьмарити радість і щастя.

І хай як гадалось — не сталось,
Лишається спогад на старість,
І сяє на сонці ріка,
Біліє хмарина легка,
І ти мені мила така,

Що годі вмістити у слові
Безмежжя моєї любові.
